ANUL XI. No. 1221 — 6 PAGINI 6 LEI — Miercuri 26 Iulie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon redacție: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPĂ TARIF
Telefon administrație: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

După knock-out-ul de Sâmbătă

Aprecieri cari impun măsuri

Calificarea lui Spakow pentru campionatul european a stârnit oare-care vâlvă și peste graniță.

L'Intransigeant publică o notiță răutăcioasă la adresa campionului nostru, notiță, care în urma radicalului eșec suferit Sâmbătă de Spakow, capătă o savoare specială.

Traducem în întregime textul francez pentru ca intenția autorului să fie cât mai total percepută.

Iată-l:

«Comitetul de urgență al «INTERNATIONAL BOXING UNIONULUI» aduce la cunoștință lumii pugilistice că a acceptat provocarea lansată de românul Spakow suedezului John Anderson, pentru titlul european la semi-grea.

Cei doi competitori urmează să se întâlnească până la 18 Noembrie 1933.

Să sperăm, că vor reuși.

In acest caz este mai mult ca sigur, că Anderson își va păstra titlul fără multă greutate. Incă unul din acele matchuri cari se impun... și căruia nu-i lipsea decât aprobarea priceputului I. B. U., pentru a fi bine lansat...»

Că Spakow nu este ușe de biserică suntem cu toții de acord.

Că viața sa nu poate servi drept pildă altor boxeuri este tot atât de adevărat.

Calitățile sale pugilistice nu pot fi însă contestate de nimeni.

Cel mult putem regreta, că seriozitatea boxeurului nu a fost la înălțimea aptitudinilor sale înăscute.

De aci, însă, până la a afirma cu certitudine, așa precum face «doctul» cronicar pugilistic al lui «L'INTRANSIGEANT», că Spakow nu are nici o șansă în matchul cu Anderson și că este mai mult ca probabil că suedezul își va păstra titlul fără multă bătaie de cap **(bătaia e la locul ei!)** e cel puțin presumțios. Cu atât mai mult cu cât autorul notiței se încumetă să servească o lecție și I. B. U.-ului.

Ne-am prinde, că domnul în chestiune nici nu l-a văzut boxând pe Spakow.

Am fi de altfel curioși să știm ce atitudine a avut, când I. B. U.-ul a desemnat competitor în locul lui Spakow pe Etienne și dacă a făcut vreo imputare forului suprem, după ce Spakow a jonglat cu boxeurul belgian? De ce tocmai acuma?

Sau poate numai pentru că regretă, că nu a fost calificat francezul ARGOTTE, învinsul lui LE BRIZE?

Apărarea pe care i-o luăm lui Spakow — față de cronicarul străin (probabil și de box) — nu ne împiedică — de data aceasta între noi — să-i spunem lui Spakow tot adevărul.

Nu era momentul și nici de acum înainte nu este, ca tocmai el să facă tot posibilul, pentru a întări legendele — bună parte din ele — cari circulă asupra seriozității sale.

Sarcina de a organiza un campionat european (mai ales când ai de a face cu un Dortignac) este îndeajuns de grea, pentru ca tocmai Spakow — principalul interesat — s'o facă imposibilă.

Numai antrenându-se serios și ducând o viață regulată și-ar putea recâștiga simpatiile și tot deodată și-ar regăsi forma sa cea mai bună.

Anturajul — faimosul său anturaj — ar trebui să-l facă să înțeleagă, că nici un organizator nu se va lăsa atras de riscurile unui campionat, pe cari tocmai Spakow s'ar încăpățâna să le întrețină.

Axioti a boxat pentru titlu și a fost învins.

Dar nimeni nu i-a putut reproșa, că nu a făcut înainte de match tot ceia ce putea face ca să câștige.

Spakow ar trebui să priceapă, că nu i se va ierta nici odată — mai ales de către admiratorii lui — că în preajma celui mai important eveniment al carierei sale nu a fost în stare să-și găsească echilibrul moral de care a avut în totdeauna nevoie.

Iar un eșec în fața lui Anderson ar fi ceva mai mult decât o înfrângere.

Dorește Spakow acest lucru?...

20 DE ANI

In Iulie 1913, frații Pavel, Dumitru Secăreanu și alți câțiva entuziaști au pus bazele clubului de football «Colțea», care astăzi împlinește 20 de ani.

In primele începuturi ale sportului cu balonul rotund la noi în țară, Colțea a jucat deci un rol de pionier și jubileul de astăzi merită o elogioasă subliniere.

20 de ani de activitate neîntreruptă, în cursul cărora Colțea a cunoscut momente de admirabilă strălucire sportivă și a constituit o pildă vie a sportului pentru sport.

Răsfoiți istoria footballului din Regat, cetiți paginile cele mai glorioase și veți întâlni în nenumărate momente importante numele «Colțea».

Terțetul faimos: Tricolor, Venus, Colțea, cu minunatele zile de rivalitate sportivă, pur sportivă. Mai târziu Colțea ca prima echipă din Regat, care a jucat în Ardeal, iată situații cari nu se întâlnesc în trecutul multor grupări, cu un prezent foarte glorios...

Colțea a fost și rămâne idealul sportiv a unui mănunchi de entuziaști. Nae Secăreanu, Puiu Stroescu, Ivașcu, Manole Stroici, Gh. Stroescu sunt oameni cari nu se pot despărți de ideia pe care o reprezintă Colțea. Căci gruparea jubiliară reprezintă într'adevăr, frumoasa ideie a footballului ca sport și nu ca divertisment metamorfozat...

Astăzi, după 20 de ani, Colțea există și continuă să activeze. La postul de comandă găsiți pe cei cari au trăit vremurile eroice ale sportului românesc, sportivi de elită ca Secăreanu, Ivașcu și ceilalți.

Dacă roșii verzii nu cunosc strălucirea de altă dată, aceasta nu se datorește celor ce îngrijesc de destinele grupării jubiliare. Entuziasmul lor n'a scăzut. Colțea este însă în anacronism cu vremurile noastre.

Gruparea jubiliară aparține vremurilor când sportul era idealul unui tineret călăuzit de cele mai sincere sentimente.

Perseverența cu care Colțea, rezistă de mulți ani răutății vremurilor, constitue totuși o admirabilă, recompensă pentru sportivii din vechia gardă.

LIS

Franța din nou favorită în Cupa Davis

Interesante amănunte asupra matchului Anglia-Statele Unite. Incepe Challenge Roundul

Finala interzone s'a consumat. Vineri începe Challenge Roundul.

Amănuntele cari s'au dat până acum asupra matchului Anglia — Statele Unite trebuesc complectate și în lumina loc examinate perspectivele ultimului capitol.

UN SCOR NEAȘTEPTAT

Infrângerea neașteptată a Statelor Unite, a contrariat mai ales prin proporțiile scorului. Yankeii

RENE LACOSTE
Căpitanul echipei franceze

erau favoriți, iar acei cari discutau posibilitatea unei surprize, nu se gândiau că Anglia va putea învinge, cu un scor mai mare de 3—2. Nimeni nu sconta un 4—1 și mai ales patru victorii engleze în simplu.

AUSTIN ȘI PERRY SUNT JUCATORI DE CLASA, DAR...

Incontestabil că Austin și Perry sunt doi jucători de clasă. Tineri cu resurse fizice extraordinare, englezii și-au însușit o technică desăvârșită.

In special Austin, este un om de o regularitate formidabilă. Presa franceză îl compară cu Lacoste.

Valoarea englezilor era oare suficientă, ca să dispună de Allisson și Vines? Noi credem că nu. In împrejurări normale, Vines s'a afirmat superior ambilor englezi. La Rolland Garros, yankeii s'au prezentat sub standardul lor obișnuit. Managerul echipei americane a făcut o greșală de neertat.

Sau poate a descoperit o metodă nouă...

Ca să evite consecințele supraantrenamentului și-a pus pensionarii la un antrenament mai sever.

Ciudată metodă. Deja la Wimbledon Vines și Allisson au dat semne de oboseală. Ori în loc să li se **acorde o odihnă absolut necesară au fost siliți să participe la o competiție destul de grea disputată la Berlin.**

Consecințele acestui exces n'au întârziat. Allisson și Vines au fost învinși de doi adversari, a căror principal avantaj a fost superioritatea fizică.

Vines în matchul cu Perry a fost complect istovit și în momentul când a respins ultima minge a englezului, a căzut leșinat.

Singura consolare a yankeilor a fost victoria din dublu. Destul de slabă consolare, căci dublul englez trece drept unul din cele mai slabe din marile «cupluri», în timp ce Lot și Van Ryn n'au rivali.

ȘANSELE FRANȚEI IN CHALLENGE ROUNDUL

Nu se poate spune că deținătorii Cupei Davis, nu sunt bine răsplătiți. Intră în luptă, după ce celelalte echipe au trecut probe destul de grele în interval de câteva luni.

Să luăm spre pildă cazul Angliei care Vineri va disputa challenge roundul.

John Bull, va înfrunta Franța după ce la interval de o săptămână a participat la turneul dela Wimbledon și a dat replica Australiei și Statelor Unite.

FRANȚA E FAVORITA

Iată unul din argumentele cari ne fac să considerăm Franța ca favorită.

Dacă Statele Unite rămâneau în competiție, șansele Franței erau diminuate, rămânând însă Anglia actualii deținători a Cupei au perspective mai mari. Prin prisma rezultatului Anglia — Statele Unite afirmația noastră pare un paradox.

In realitate însă, considerațiuni technice ne îndeamnă să credem că Franța are mai multe ascendente asupra Angliei, decât asupra Statelor Unite.

E drept că șansele Franței sunt în funcție de prezența lui Borotra în echipă. Dacă joacă Borotra, francezii vor câștiga sigur dublul și două simpluri prin Cochet și «bascul zburător».

ECHIPA FRANȚEI A FOST FORMATA

PARIS 25. — Rene Lacoste, căpitanul echipei naționale franceze, a selecționat următoarea echipă pentru «Challenge-Round»:

Cochet—Merlin, pentru simplu.

Borotra—Brugnon, în dublu.

S'a sinucis Spakow!...

...Bine înțeles însă că în imaginația admiratorilor săi cari — terorizați de un zvon inexplicabil de iute lățit — ne-au bombardat toată ziua de eri la telefon.

Aproape 300 de telefoane.

— «Allo! Gazeta Sporturilor?»

— «Da!»

— «Este adevărat?»

— «Ce anume?»

— «Că s'a sinucis Spakow!...»

La început, am crezut că este vorba de o glumă. Și pentru a fi și noi la nivelul «bunului gust» al farsei care credeam că ni se pregătește, am confirmat.

— «S'a sinucis?»

— «Desigur!»

— «Și unde este?»

— «Dacă nu este încă în cer, îl mai puteți găsi la Sanatoriul Antoniu!»

Când am înțeles însă din glasul gâfâit al admiratorilor și din emoția abia articulată a admiratoarelor — foarte multe admiratoare — că alarmarea este serioasă, am revenit.

— «S'a sinucis?»

— «Da de unde!»

Fiind obligați să repetăm de aproape 600 de ori aceiași negație, cerută de verificarea pe care în special duduile ne-au pretins'o fiecare de câte două ori:

— «Prin urmare, nu s'a sinucis?»

— «Nu!»

— «Va să zică, e bine?»

— «Bine mersi!»

Ba, chiar să profităm de faptul că Spakow venise întâmplător să ne viziteze la redacție, și să-l transformăm în telefonistă pentru a confirma el însuși... că trăește.

Așa dar; pentru toți cei cari au aflat, s'au speriat și au întrebat sau n'au întrebat eri la telefon dacă Spakow s'a sinucis sau nu, scriem și subscriem aici următorul «buletin medical» care — sperăm — nu va mai fi controlat și astăzi la telefon:

— Spakow nu s'a sinucis. Dimpotrivă. E bine mersi, a plecat aseară la Techirghiol și a și început să fie asaltat de oferte pentru revanșa cu Hower... pe lumea aceasta».

GEF.

După victoria lui Speicher în Turul Franței

Sosirea la Paris. Clasamentul individual și pe țări. Recordul lui Speicher. Cât au slăbit

Turul Franței s'a terminat. Pe șosea numai; la Paris încă nu.

Mai bine de o săptămână după tur oficialii au încă de lucru. Calcularea mediilor, totalizarea premiilor, o mulțime de alte chestiuni de regie, banchete și împărțirea trofeelor.

SPEICHER

Toate acestea durează mai bine de o săptămână. Și în timp ce primii clasați sunt plimbați în triumf prin oraș, pentru a fi aclamați de public, ceilalți, învinșii, se întorc acasă, hotărâți să se pregătească și mai intens, pentru la anul...

Pentru că e în adevăr formidabil să parcurgi aproape 5000 de kilometri, înfruntând ploile și vânturile din nordul Franței, urcușurile și zăpezile Alpilor și arșița soarelui din Sud. Și pentrucă numai a termina Turul e o performanță pe care nu oricine a poate realiza.

Sosirea la Paris

Niciodată «Parc des Princes»-ul n'a cunoscut afluența de public, pe care a înregistrat-o Duminică. S'au bătut toate recordurile 50.000 de spectatori au așteptat masați, în arenă, îndurând supliciul căldurii și al îmbulzelii numai și numai să vadă sosind turul.

Incă dela 8 dimineața, grupuri-grupuri, se îndreptau spre stadion. La ora 9, erau în arenă câteva mii de spectatori. La 10 numărul trecea cu mult peste 6000.

Direcțiunea Stadionului a avut grija să organizeze diverse curse pentru a distra oarecum pe spectatori.

Se apropia ora 4.

Și când giganticele difuzoare ale stadionului au anunțat: *«Allo! Allo! Atențiune! Rutierii au intrat în Paris!»* s'a făcut o liniște mormântală. Pentru un moment, însă. Apoi, tribunele și-au reluat murmurul.

— *«Atențiune! Faceți loc! concurenții intră pe velodrom!»*

A izbucnit atunci un adevărat vacarm...

Toți se întrebau: *Unde e Speicher? Tricoul galben?*

— *Iată-l!* a izbucnit cineva.

Și după cursă Speicher a fost nevoit să facă mai multe tururi de onoare în ovațiunile spectatorilor și într'un interminabil:

Bra-vo Spei-cher! Bra-vo Speicher!

Recordul lui Speicher

Speicher parcurgând cei 4395 km. ai Turului, în 147 ore, 59 minute și 37 sec., a stabilit o medie de 29 km. 715 m. pe oră, doborând astfel recordul deținut de Leducq, în 1932, cu 29 km. 216 m.

Cel de al 27-lea tur al Franței, e deci cel mai rapid tur de până acum.

Clasamentul general final

După terminarea Turului, clasamentul general s'a întocmit astfel:

1) Speicher	147 ore	51 m.	37 s.
2) Guerra	147 »	55 »	38 »
3) Martano	147 »	56 »	45 »
4) Lemaire	148 »	07 »	22 »
5) Archambaud	148 »	12 »	59 »
6) Trueba	148 »	19 »	04 »
7) Level	148 »	26 »	56 »
8) Magne	148 »	28 »	14 »
9) Aerts	148 »	34 »	30 »
10) Stoepel	148 »	37 »	05 »
11) Fayolle	148 »	48 »	48 »
12) Geyer	148 »	48 »	41 »
13 Alb. Buchi	148 »	59 »	36 »
14) Rebry	148 »	11 »	53 »
15) Rinaldi	149 »	13 »	49 »
16) Le Goff	149 »	16 »	36 »
17) Le Calvez	149 »	30 »	21 »
18) Schepers	149 »	31 »	26 »
19) Le Grevès	149 »	40 »	08 »
20) Alfr. Buchi	149 »	41 »	36 »

Din 81 de concurenți prezenți la start acum o lună, n'au sfârșit decât 40.

Clasamentul pe țări

(Prin adițiunea timpurilor primilor trei din fiecare echipă).

Anul acesta după atâta vreme, Franța a reușit să câștige din nou turul pe echipe. Clasamentul este următorul:

1) Franța	444 ore	32 m.	50 s.
2) Belgia	445 »	53 »	45 »
3) Germania	447 »	13 »	14 »
4) Elveția	448 »	45 »	23 »
5) Italia	449 »	51 »	00 »

(Continuarea în pag. 2-a)

Carnera se întoarce în Europa cu escadrila Balbo

Un match cu Schmelling la 24 Septembrie — New-Yorkul se interesează de Paolino.

După ce a câștigat titlul mondial, Carnera s'a trezit într'o situație foarte delicată. Ziarele americane scriu că uriașul este ca barcagiul căruia nu-i lipsește decât... apa ca să poată vâsli...

Intr'adevăr, Carnera o duce foarte greu cu angajamentele.

Inainte de a fi campion, i se propuneau tot felul de adversari, pe cari îi accepta gândindu-se că nu are nici un risc. Astăzi, de câte ori i se propune un match, i se cere să-și pună titlul în joc.

Carnera n'ar refuza, dar managerii săi nu-l lasă să facă acest lucru, pentrucă vor ca pensionarul lor să exploateze cât mai mult, titlul câștigat dela Sharkey.

CARNERA APARȚINE ITALIEI...

Chiar dacă managerii lui Carnera ar conveni, ca pensionarul lor să boxeze cu oricine, se pare că oficialitatea sportivă italiană s'ar opune.

Guvernul italian crede că trebue să intervină în activitatea campionului mondial, care angajează prestigiul sportului italian în cel mai înalt grad.

CARNERA SE INTOARCE IN EUROPA CU ESCADRILA BALBO

După cum anunță «New York Herald», Carnera a avut o lungă întrevedere cu generalul Balbo. Comandantul glorioasei escadrile l-a invitat pe compatriotul său să se întoarcă în Italia cu avionul.

Se parce că Primo a acceptat și se va întoarce zilele acestea în patrie.

CARNERA — SCHMELLING

Cercurile pugilistice italiene dau ca sigură o întâlnire Carnera—Schmelling.

Matchul acesta ar urma să aibe loc la 24 Septembrie la Roma, pe stadionul Mussolini.

Se pare că managerii lui Carnera și-au dat consimțământul, iar inițiativa aparține federației pugilistice italiene.

In privința consimțământului lui Schmelling, nu se poate da nici o relațiune.

«B. Z. am Mittag» lasă să se înțeleagă, că, în cercurile lui Schmelling, un match cu Primo Carnera e foarte bine privit din toate punctele de vedere.

UN MATCH CARNERA — PAOLINO

Concomitent cu tratativele duse cu Schmelling, Madison Square Garden tratează cu Paolino.

S'au făcut propuneri spaniolului.

Matchul ar urma să aibe loc la New-York.

In ce-l privește pe Carnera și-a dat consimțământul.

Campionatele naționale ale juniorilor au fost amânate

Campionatele naționale de atletism ale juniorilor, cari urmau să aibă loc Duminecă la Brașov au fost amânate pentru 15 August sau 20 August.

Campionatele se vor disputa la Predeal sau Brașov.

Data și locul precis se va anunța la timp.

Campionatul național al pentathlonului

Campionatul național al pentathlonului «CUPA ARDEALULUI», donată de d. deputat A. Leucuția în anul 1925 și disputată pentru prima dată la Cluj, se va disputa în acest an pentru a opta oară la Timișoara.

Concurenții cei mai indicați să triumfe în acest campionat sunt:

Ștefan Csaklany, **noul recordman al probei.**

Petre Rieze **(Timișoara).**

Kreisel **(Brașov).**

Herold (Brașov).

Damian (Oradea Mare).

Cpt. Hayden K (Cerna-Vodă).

Lupta se anunță destul de aprigă și o nouă ameliorare a recordului este foarte probabilă.

O importantă consfătuire la Arad

Situația atletismului în vestul țării. — Posibilitatea unui match Ungaria de Sud—România

Pentru a-și putea da mai bine seama de situația atletismului din vestul țării, biroul federației de atletism a decis în ultima sa ședință să profite de vizita pe care un membru al biroului o făcea la Arad, spre a convoca cu această ocazie pe reprezentanții autorizați ai atletismului din vestul țării.

Dată fiind importanța chestiunilor ce aveau să fie discutate, ședința convocată pentru Sâmbătă a avut un caracter oficial, prezenți fiind delegații și reprezentanții celor trei Ligi dela granița de vest.

Adunarea a avut loc în localul Gloriei C. F. R. și au fost prezenți d-nii:

Dr. Eug. Bellu (Liga Banat);

D-ra Șindrea (Liga Bihor);

Din partea Ligii Mureș: d-nii K. Schwellengraeber (președinte), Steinfeld, Kardos, cpt. Dumitrescu și Kabath (secretar), precum și d-nii S. Petrovici, Cristea, Ferdinand, etc., delegați de cluburi.

Din partea biroului federal a asistat d. C. Morțun.

Ședința a fost deschisă de delegatul centrului care a arătat scopul întrunirei, subliniindu-i importanța și insistând asupra necesității unui cât mai strâns contact între centru și Ligile regionale.

A arătat delegaților, situația federației și a insistat asupra dificultăților materiale prin care trece forul conducător al atletismului, pentru a explica legilor cauzele pentru care F. R. A. nu le poate ajuta așa cum ar dori.

A schițat programul concursurilor cu caracter național pe anul 1933 invitând ligile să facă tot posibilul spre a-și trimite reprezentanți la toate manifestațiunile mai importante și în special CUPA REGELE CAROL și CAMPIONATELE ROMANIEI.

(Continuarea în pagina II-a)